

دوشنبه ۳ آبان ۱۴۰۰‏ ۱۸ ربيع‌الاول ۱۴۴۳‏● ۲۵ اکتبر ۲۰۲۱

نگاه

مردی که رد می‌شد و محبوب شد

مسیر ورود به حوزه نشر برای «فردریک بکمن» که مدتی است به نویسنده محبوب برخی علاقه‌مندان به کتاب تبدیل شده است همچون بسیاری از نویسندگان نامدار تاریخ در ابتدا هموار نبود. او پس از چند ماه رد شدن از سوی ناشران مختلف کم کم داشت به این نتیجه می‌رسید که شاید بارزاد کتاب برای داستان یک مرد غرغروی ۵۹ ساله سوئدی که همسرش را از دست داده و در خودکشی کردن هم مدام شکست می‌خورد، جایی ندارد.

به گفته «بکمن» یکی از ناشرانی که اثر او را رد کرده بود برایش نوشته بود: «ما رمان شما را دوست داریم، فکر می‌کنیم نوشتار شما پتانسیل کافی را دارد؛ اما پتانسیل فروشی در آن نمی‌بینیم.» درست چهار سال پس از آن‌که «فردریک بکمن» این یادداشت را دریافت کرد، آمار فروش «مردی به نام اوه» در سراسر جهان به بیش از ۲٫۸ میلیون نسخه رسید تا این کتاب به یکی از محبوب‌ترین آثار ادبی سوئدی تبدیل شد.

در نهایت با اقتباس از این رمان «بکمن» یک فیلم سینمایی نیز ساخته شد و حق ترجمه این اثر به ۲۸ زبان مختلف جهان فروخته شد. این کتاب در ایران نیز توسط ناشران مختلف و به ترجمه‌های گوناگون به چاپ رسیده است. در این بین در سال‌های اولیه انتشار این اثر، کره جنوبی به یکی از بزرگ‌ترین طرفداران این کتاب تبدیل شد. «بکمن» هم در رابطه با استقبال غیرمنتظره از «اوه» در کره جنوبی گفته بود که واقعا دلیل آن را متوجه نمی‌شود و حتی ناشر کرامی این اثر هم نمی‌تواند علت این استقبال را متوجه شود.

در ایالات متحده آمریکا روند فروش «مردی به نام اوه» سرعت بالایی نداشت. با این حال آمار فروش این اثر ناگهان بالا رفت و پس از ۱۸ ماه پس از زمان انتشارش در فهرست پرفروش‌ها قرار گرفت و مدت‌ها در آن فهرست باقی ماند.

اما روند موفقیت «بکمن» با «مردی به نام اوه» به پایان نرسید. او پس از این اثر، رمان‌های دیگری از جمله «و هر روز صبح راه خانه دورتر و دورتر می‌شود»، «بریت ماری این‌جا بود»، «مادربزرگ سلام رساند و گفت متاسف است»، «شهر خرس»، «و من دوست دارم»، «ما در برابر شما» و «مردم مشوش» را نیز روانه بازار کرد.

او سوئدی دوست‌داشتنی پیش از آن‌که به یک نویسنده حرفه‌ای تبدیل شود، یک نویسنده مستقل در یکی از مجله‌های سوئدی بود و همزمان به عنوان راننده لیکتراک در یک انبار غذا کار می‌کرد. اما برای این‌که زمانی کافی برای نوشتن داشته باشد در شیفت‌های آخر هفته و شبانه در انبار مشغول کار می‌شد.

آثار «بکمن» را در شاخه‌های محدودی می‌توان قرار داد. برای مثال آثار او می‌توان به یک بخش بررسی یک کاراکتر و یا داستانی مشکل ساز اجزای مختلف تقسیم کرد. «مردی به نام اوه» و «بریت ماری این‌جا بود» بیشتر بر روی یک شخصیت مشخص تمرکز دارند و در این بین شخصیت‌های فرعی و کم‌رنگ‌تری هم وجود دارند.

درحالی‌که در کتاب «مادربزرگ سلام رساند و گفت متاسف است» و رمان کوتاه «هر روز صبح راه خانه دورتر و دورتر می‌شود»، تمرکز حداقل بر روی دو شخصیت داستان است.

کنکته قابل توجه در آثار و نگارش این نویسنده آن است که به نظر می‌رسد «بکمن» معتقد است انسان‌ها ذاتا خوب هستند، حتی اگر کارهایی می‌کنند که این‌طور به نظر نرسد.

به نظر می‌رسد جدیدترین رمان او که با نام «مردم مشوش» منتشر شده برای دوران همه‌گیری نوشته شده است. داستان هشت غریبه که در یک خانه گیر افتاده‌اند همان‌قدر که روایتگر تشویش و غم است، از امید و مهرپایی هم سخن می‌گوید. او می‌گوید ایده نگارش این داستان زمانی که با همسرش به دنبال آپارتمانی بوده به ذهنش رسیده است.

«بکمن» می‌گوید که هیچ‌گاه نمی‌خواسته نویسنده باشد. او اخیرا در گفت‌وگوی اظهار می‌کند: «نوشتن برای من فقط راه خوبی برای ارتباط برقرار کردن بود. وقتی چیزی را می‌نویسم، می‌توانیم آن را پیش از آن‌که به دیگران نشان دهیم، بازنویسی و ویرایش کنیم و من از این روش در کودکی بسیار استفاده کردم.

اگر ۱۰ کلمه برای توصیف چیزی وجود داشته باشد، من سادترین آن‌ها را انتخاب می‌کنم. فکر می‌کنم این کار ترجمه کردن کتاب‌هایم را آسان‌تر می‌کند چراکه در این صورت مترجم‌ها ناچار نیستند سخت در جست‌وجوی معنای دقیق کلمات باشند.»

نویسنده در پاسخ به این سوال که آیا روند مشخصی برای نوشتن دارد می‌گوید: «ای کاش روند مشخصی داشتم. من فقط تمام مدت به داستان‌ها فکر می‌کنم. این کار مورد علاقه من است. نویسندگان جوان از من درباره روند نویسندگی‌ام سوال می‌کنند، اما به نظر من مهم‌ترین چیز داشتن رویه نویسندگی نیست بلکه داشتن رویه فکر کردن است. شما می‌توانید ۱۰ ساعت مقابل کامپیوتر بنشینید اما اگر ایده‌ای نداشته باشید می‌خواهید درباره چه چیزی بنویسید؟ دو وهله اول باید ایده‌ای داشته باشید. بعضی‌ها فکر می‌کنند باید این محل دنج را برای نویسندگی آماده می‌کنم، آن‌جا می‌نشینم و کلمات یکی پس از دیگری جاری خواهند شد. شاید این کار جواب بدهد، اما من باید اول دست کم ۱۰۰ ساعت درباره ایده‌ها فکر کنم. فیلم سینمایی که با اقتباس از «مردی به نام اوه» ساخته شد نامزد اسکار شد و با اقتباس از «شهر خرس» نیز سریال کوتاهی ساخته شده است با این حال «بکمن» می‌گوید در روند این اقتباس‌ها خیلی دخیل نبوده و اغلب این فیلم‌ها را همسرش که مدیربرنامه‌هایش هم هست انجام می‌دهد. به گفته «بکمن» برای اقتباس این آثار مرزهای مشخصی تعیین شده اما جزئیات کار به عهده خود سازندگان است.

«بکمن» در حال حاضر مشغول نگارش جلد سوم «شهر خرس» است. جلد دوم این کتاب با عنوان «ما در مقابل شما» در سال ۲۰۱۸ منتشر بود.

در نخستین ماه‌های سال ۱۴۰۰، اول آبان ماه با تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی کشور و ابلاغ رئیس‌جمهور وقت ایران که تقویم رسمی کشورمان، به عنوان روز بزرگداشت ابوالفضل بیهقی ادیب و مورخ برجسته ایرانی قرن پنجم هجری که به نام پدر نثر فارسی نیز شناخته می‌شود، نامگذاری شد.

این رویداد بی‌شک مهم‌ترین رویداد فرهنگی سال جاری برای مردم شهرستان سبزوار و یکی از مهم‌ترین رویدادهای فرهنگی خراسانیان بود که توانستند در متن تقویم ملی ایران در کنار روزهای فردوسی، خیام و عطار یک روز ملی دیگر را نیز به مفاخر و مشاهیر کم نظیر خود اختصاص دهند.

اما اول آبان به همین راحتی روز بیهقی نشد. بلکه پشت این دستاورد، خاطره سال‌ها تلاش و همت و امیدواری و پیگیری تعداد زیادی از فرهنگ‌دوستان و مردم و مسئولان سبزوار و خراسان و بلکه همه بیهقی دوستان در سرتاسر ایران قابل مشاهده است. روندی که می‌توان از آن برای به ثمر رسیدن سایر پروژه‌ها و دیگر اهداف فرهنگی کشورمان در ایران و جهان الگوبرداری کرد. به همین خاطر بد نیست در ادامه نگاهی بباندازیم به مسیر دو دهه تلاشی که در این راه صورت گرفته است.

نخستین جرقه

شاید نخستین جرقه‌های توجه جدی به ابوالفضل بیهقی و ارج گذاری برای برند فرهنگی او حدود دو دهه قبل در روستای حارث آباد سبزوار محل زادگاه بیهقی خود، البته قبل‌تر از آن این ادیب و مورخ برجسته ایرانی، نزد متخصصان و مدرسان و محصلان رشته ادبیات فارسی در دانشگاه‌ها شناخته شده بود و حتی شاعران و نویسندگان بزرگی نظیر احمد شاملو و محمود دولت آبادی به گفته خودشان در زبان و ساختار ادبی نوشته‌هایشان، بسیار وامدار بیهقی بوده‌اند، اما میان مردم عادی چندان توجهی به بیهقی نبود، حتی در شهر و روستای زادگاهش!

تا اینکه به گفته رضاحارث آبادی دهیار سابق سال‌ها در روستای کوچک خود محافل منظم و مستمر بیهقی خوانی را تشکیل دادند و به فکر تأسیس انجمنی تخصصی و ساخت المانی فرهنگی برای بیهقی نثر در روستای زادگاهش افتادند.

نام مهم دانشگاهیان

تلاش‌های جوانان حارث آبادی با کمک و راهنمایی شماری از اساتید برجسته ادبیات در سبزوار و مشهد نظیر آقایان دکتر علوی مقدم پدر و پسر و دکتر یاحقی و آقایان مهدی سیدی، حسین خسروچردی و دیگران ادامه یافت تا اینکه در سال ۸۶ دانشگاه حکیم سبزواری که در آن زمان

نویسنده این کتاب با بیان اینکه اوایل دهه ۹۰ شروع به نگارش جلد یک کتاب کرد و در سال ۹۵ به چاپ رسید، اظهار کرد: هیچ نهاد، ارگان و پژوهشگاهی در همدان در زمینه تاریخ محلی و فرهنگ عامه استان فعالیت نمی‌کند در حالی‌که در شهرهای دیگر چندین ارگان در زمینه فرگ عامه ادبیات محلی کار می‌کنند.

حسین زندی با اشاره به اینکه در همدان به این موضوعات اهمیت ندادند، اضافه کرد: با رشد و پیشرفت فناوری و وجود فضای مجازی بین خانواده‌ها قصه‌های قدیمی، باورها، اشعار و تاریخ شفاهی جایی ندارد و رنگ باخته است بنابراین نگارش کتاب‌های این چنینی فرصتی است که این مطالب مهم را ثبت و ضبط کنیم.

وی با تاکید بر اینکه انجام این کار به تنهایی شدنی نیست و تنها خواستم این کار را را شروع کنم، تصریح کرد: در اولین جلد کتاب از تاریخ ورود سینما به همدان، نگاهی به عکاسی، قصه‌های عامیانه، گفتگو با قدیمی‌ها و تاریخ تئاتر کودک در همدان نمونه‌هایی آوردم که تا به حال کسی به این موضوعات توجه نکرده بود.

زندی ادامه داد: نگارش جلد دوم پنج سال طول کشید و با توجه به اینکه جلد اول تجربه اولم بود کم ایراد داشت که آنها را برطرف کردم، علاوه بر این تصمیم گرفته بودم سالی یک کتاب در حوزه همدان شناسی منتشر کنم تا الگویی شود که دیگران هم در این راه قلم بزنند اما متأسفانه امکان‌پذیر نشد.

وی درباره تفاوت‌های مادستان ۱ و ۲ بیان کرد: در جلد دوم بیشتر به مقالات پژوهشی و علمی رو آوردیم که باعث شد کار یکدستی شود و پراکندگی در آن نباشد و خوشبختانه در مدت زمان کوتاهی که از انتشار آن گذشته مورد اقبال مخاطبان قرار گرفته است.

زندی اظهار کرد: لازمه ادامه کار این است که شعبه ایران شناسی منطقه همدان در حوزه‌های یاد شده کار کند، همچنین در حوزه هنری یکسری کارهای خوب مانند مقاله، یادداشت و گفت‌وگو انجام شده که به دلیل حجم کم امکان چاپ آن‌ها به تنهایی وجود ندارد و نیاز است به صورت گروهی منتشر شود.

وی مطرح کرد: مادستان این امکان را فراهم کرده که کسانی که توان انتشار کارشان را به صورت کتاب ندارند با این مجموعه همکاری کنند و امیدواریم همشهریان و به ویژه اهالی دانشگاه در این زمینه وارد شده و کمک کنند.

زندی با اشاره به اینکه بحث مالی یک طرف قضیه است و باور

نثر فارسی مناسب به نظر می‌رسید، البته انتخاب یک روز فرضی در تقویم فقط برای بیهقی نیست بلکه ابلاغ دیگر از روزهای ملی که به نام بزرگان و مشاهیر کشور ثبت شده‌اند نیز، مبنای فرضی و قراردادی دارند. به عنوان مثال روز ۲۰ مهر که به عنوان روز حافظ معرفی شده است انطباق خاصی با روز تولد یا وفات او ندارد.

اول آبان چگونه روز ملی ابوالفضل بیهقی شد؟

تربیت معلم سبزوار نام داشت، میزبان برگزاری یک همایش بزرگ ملی پیرامون ابوالفضل بیهقی شد و در همان سال برای اولین بار پیشنهاد ثبت اول آبان به عنوان روز ملی ابوالفضل بیهقی در تقویم رسمی کشورمان مطرح شد. هر چند برگزاری همایش ملی بزرگداشت ابوالفضل بیهقی از سوی دانشگاه حکیم سبزواری در سال ۸۶ نقطه عطف دلگرم کننده‌ای بود در راستای تقویت جریان‌های بیهقی پژوهی و اعتبار دادن به جایگاه ادبی و تاریخی این مورخ و ادیب برجسته کشورمان، اما علیرغم تصمیمی که در اختتامیه آن همایش برای برگزاری سالانه چنین مراسمی گرفته شد، تا چند سال بعد دیگر همایشی در این زمینه برگزار نشد.

شکل‌گیری یک ایده

با این حال ایده ثبت اول آبان به نام روز بزرگداشت ابوالفضل بیهقی از همان زمان در ذهن و ضمیر بیهقی دوستان باقی ماند و همواره مورد پیگیری قرار گرفت. به طوری که در سال‌های بین ۸۷ تا ۸۹ با تلاش و پیگیری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی سبزوار یک مرتبه این موضوع تا استانه ثبت در تقویم ملی پیش رفت اما ناگهان با طرحی از جانب استاندار خراسان رضوی برای ثبت روزهای استانی به جای روزهای ملی، این مهم تحت‌الشعاع قرار گرفت.

از سرگیری مجدد همایش‌های سالانه
خوشبختانه از سال ۹۱ مجدداً برگزاری همایش‌های سالانه بزرگداشت بیهقی همزمان با اول در سبزوار از سر گرفته شد که این بار شهرداری و شورای شهر نقش پر رنگ‌تری ایفا کردند و صرف نظر از کیفیت این برنامه‌ها، نکته حائز اهمیت این بود که دیگر متوقف نشد و هر سال همزمان با اول آبان مجموعه برنامه‌هایی به این مناسبت در سبزوار و حارث آباد برپا می‌شد و از برخی چهره‌های برجسته علمی، فرهنگی، هنری و با مقامات بلندپایه دولتی و بعضاً سفیران و رایزنان فرهنگی کشورهای افغانستان و تاجیکستان نیز برای شرکت در این همایش‌ها دعوت به عمل می‌آمد.

روزی به عظمت پدر نثر فارسی

مجموعه این برنامه‌ها و رفت و آمدها و

روزنامهصبح ایران

نمره دو دهه تلاش مستمر فرهنگی؛

نثر فارسی مناسب به نظر می‌رسید، البته انتخاب یک روز فرضی در تقویم فقط برای بیهقی نیست بلکه ابلاغ دیگر از روزهای ملی که به نام بزرگان و مشاهیر کشور ثبت شده‌اند نیز، مبنای فرضی و قراردادی دارند. به عنوان مثال روز ۲۰ مهر که به عنوان روز حافظ معرفی شده است انطباق خاصی با روز تولد یا وفات او ندارد.

بهنای برای یادآوری

اگرچه اکنون اول آبان در تقویم ملی ایران به نام ابوالفضل بیهقی ثبت شده است، اما ضمن عرض خداقوت به همه دست‌اندرکاران این پروژه مهم فرهنگی، باید بدانیم، این پایان کار بیهقی پژوهان و ادبیات دوستان ایرانی نیست، این نامگذاری تنها بهنای‌ای است برای یادآوری سالیانه ضرورت‌هایی که باید در راستای پاسداشت عملی بزرگان و مفاخر این آب و خاک بیش از پیش بکوشیم. بزرگانی که مانند بیهقی در حفظ و اعتلای بخش‌های مهمی از فرهنگ و زبان و اندیشه ما کوشیده‌اند و به حلقه‌های محکمی جهت پیوند همه فارسی زبانان جهان در ایران، افغانستان، تاجیکستان و دیگر کشورها تبدیل شده‌اند.

ضمناً یادآوری این نکته نیز ضروری است که ابوالفضل بیهقی را نباید فقط از زاویه ارزش‌های ادبی اثرش بررسی کرد، بلکه کتاب گرانسنگی که از او باقی مانده از لحاظ علم تاریخ و نیز از لحاظ فعالیت‌های رسانه‌ای در دوره فعلی نیز حائز ارزش و اهمیت بسیاری است، لذا در روز اول آبان باید به این جنبه از تاریخ بیهقی نیز توجه داشت و آن را به الگویی از تاریخ نگاری‌های صادقانه و گزارش نویسی‌های صحیح و منصفانه برای اصحاب رسانه و سایر دست‌اندرکاران ثبت و ضبط رویدادهای حال حاضر بیهقی و جهان تبدیل کرد.

پیشنهادات

در پایان پیشنهادهاتی برای بهره برداری بهینه از فرصت اول آبان روز بزرگداشت بیهقی مطرح می‌شود. امید است که مورد توجه بیهقی دوستان و مردم و مسئولان محلی، استانی و کشوری در حوزه فرهنگ و ادبیات ایران قرار گیرد:

– تکمیل ساخت المان یادبود ابوالفضل بیهقی در روستای زادگاهش حارث آباد با دریافت بودجه‌های ملی

– برقراری پیوند خواهرخواندگی بین سبزوار زادگاه ابوالفضل بیهقی و شهر غزنی افغانستان محل سکونت و کار این مورخ و ادیب برجسته

– انجام پژوهش‌های بیشتر جهت استخراج نکات و معانی پیدا و پنهان در مجموعه ۶ جلدی تاریخ بیهقی که در روزگار فعلی در دسترس ماست.

– برقراری جلسات مستمر بیهقی خوانی و بیهقی پژوهی برای استفاده عموم مردم در سبزوار و دیگر شهرهای فرهنگی ایران

– نامگذاری خیابان‌ها و یا کتابخانه‌ها و مدراسی در شهرهای مختلف ایران به نام ابوالفضل بیهقی

– برگزاری مستمر همایش‌های اول آبان و تعیین جایزه‌ای سالانه برای بهترین پژوهش‌های انجام شده در رابطه با بیهقی و برترین آثار منثور پدید آمده در هر سال

خبر

وزیر ارشاد مطرح کرد

وزارت ارشاد بر صرف کردن بودجه

فرهنگی دستگاه‌های دولتی نظارت می‌کند نشست راهبردی «طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور» با حضور محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، حجت‌الاسلام والمسلمین سید سعیدرضا عاملی دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی و حجت‌الاسلام و المسلمین محمد قمی رئیس سازمان تبلیغات اسلامی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شاهگاه چهارشنبه(۲۸مهرماه) برگزار شد. محمدمهدی اسماعیلی با اشاره به دستور رئیس‌جمهور درباره نظارت بر صرف بودجه فرهنگی دستگاه‌های مختلف از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: بنابر دستور رئیس‌جمهور، همه بخش‌های دولتی که ساختار و بودجه فرهنگی دارند، به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی متصل می‌شوند. این وزارتخانه نیز وظیفه نظارت بر هزینه‌کرد بودجه‌های فرهنگی را برعهده دارد. این تصمیم بر اساس اصل ۱۲۷ قانون اساسی – رئیس‌جمهور می‌تواند در مواردخاص، برحسب ضرورت رأی تصویب هیأت وزیران، نمایندیه یا نمایندگان ویژه با اختیارات مشخص تعیین کند. در این مورد، تصمیمات نمایندیه یا نمایندگان مذکور در حکم تصمیمات رئیس‌جمهور و هیأت وزیران خواهد بود – اتخاذ شده است.

وی با تاکید بر توجه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به مصوبات و جایگاه شورای عالی انقلاب فرهنگی بیان کرد: وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی عضو از شورای عالی انقلاب فرهنگی است؛ به‌عنوان عضو دولت، نه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بر اساس سیاست‌گذاری های شورای عالی انقلاب فرهنگی به تدوین و اجرای «طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور» اقدام خواهد شد.

اسماعیلی ادامه داد: امور مربوط به طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور زیرنظر شورای عالی انقلاب فرهنگی انجام می‌شود. برای دبیرخانه، نقش محوری پذیرفته شده است و به عنوان رئیس کمیسیون فرهنگی دولت، امور بخش دولتی این سند را در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تدوین می‌کنیم.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به ضرورت توجه به اقدامات قابل اجرا در تدوین اسناد گفت: باید به سلسه اقدامات اجرایی توجه کنیم و صرفاً به برنامه های کلان بسنده نکنیم. به عنوان مثال بعد از تدوین سند به طرح های عملیاتی فکر کنیم

اسماعیلی گفت: شأن وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اجرای سیاست ها است و براساس قانون در کمیسیون فرهنگی دولت به عنوان رکنی برای تحقق اسناد فرهنگی، عمل می‌کنیم. در این نشست سید سعیدرضا عاملی دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره به ضرورت توجه به ساختار مدیریتی کشور در تدوین طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور گفت: با توجه به سازه مدیریتی کشور، وزارتخانه‌ها دستگاه‌های پیگیر هستند؛ بنابراین در جریان تدوین طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور، برای دولت و احتمالاً برای شورای عالی انقلاب فرهنگی مقرر است دستوری تهیه شود.

وی با اشاره به کلام مقام معظم رهبری درباره جایگاه شورای عالی انقلاب فرهنگی افزود: به گفته مقام معظم رهبری، شورای عالی انقلاب فرهنگی، قرارگاه علم و فرهنگ در کشور است. یکی از الزامات فعالیت این قرارگاه، نظارت مالی است. بدون این نظارت درباره کارکردهای قرارگاه سوال پیش خواهد آمد.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی افزود: در گام های نخست فرایند تدوین طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور هستیم و باید به شناسایی فرایند تدوین آن توجه کنیم. با روشن شدن این فرآیند به مسیرمان ادامه خواهیم داد.

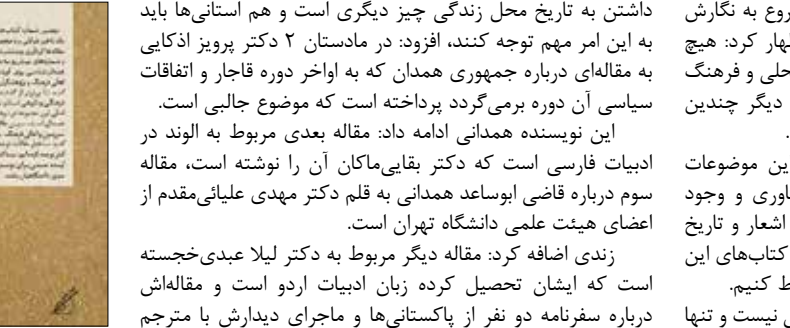
عاملی با اشاره به هدف بازسازی ساختار فرهنگی کشور گفت: تأثیرگذاری فرهنگ در استقرار تمدن نوین اسلامی، هدف اصلی بازسازی ساختار فرهنگی کشور است؛ بنابراین به‌عنوان هدف محتوایی باید به آن توجه شود.

دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی، توجه به آمایش سرزمینی در تدوین طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور را ضروری دانست و گفت: آمایش سرزمینی، ناظر بر ظرفیت‌ها و چالش‌های فرهنگ مردم است که نیازهای فرهنگی یکی از قلمروهای آن است؛ بنابراین باید با تعریف عملیاتی نهادهای فرهنگی، مأموریت و یا فعالیت موزاری آن‌ها را شناسایی کنیم.

وی استفاده از جامعه‌نخبگانی در تدوین طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور را ضروری برشمرد و بیان کرد: در شورای مشورنی سند، از افراد خلاق و ناوآر برای شناسایی روش های کارآمد استفاده شود.

عاملی درباره بازنگری سند بالادستی «مهندسی فرهنگی» در شورای عالی انقلاب فرهنگی ادامه داد: زحمات زیادی برای سند مهندسی فرهنگی کشور کشیده شده است. شورای عالی انقلاب فرهنگی پیگیر بازنگری این سند با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی و دیگر دستگاه های فرهنگی است. در حال حاضر، باید از اسناد بالادستی برای بازسازی ساختار فرهنگی کشور الهام بگیریم؛ بنابراین، در جریان تدوین اسناد بازسازی، باینیه گام دوم به‌عنوان سند مرجع و سند مهندسی فرهنگی، به‌عنوان سند میانی و هدف، حکمرانی فرهنگی و اصلاح روش‌ها باشد. اگر در این مسیر حرکت کنیم پله پله در شورای راهبری حرکت و مباحث تأیید خواهد شد.

در بخش دیگری از این نشست،حجت‌الاسلام قمی با اشاره به اهمیت طرح کلان و معماری ساختار فرهنگ و رسانه کشور گفت: تدوین سند این سند، بالاتر از رفغ دغدغه‌ها و سئزنگاری، بلکه یک دستور واضح از سوی مقام معظم رهبری است. بنابر این تحول و بازسازی ساختار فرهنگی را دنبال می‌کنیم

شفاهی و اسنادی که وجود دارد جمع آوری و ثبت و ضبط کنیم ناپود خواهند شد، از طرف دیگر متأسفانه بعضی از پژوهشگران به دلیل اینکه اقبالی از آثارشان برای چاپ، نشده است توجهی به تاریخ محلی، اهمیت این موضوع، فرهنگ عامه و تاریخش ندارند و باید از طریق رسانه و فضای مجازی آنها را ترغیب کرده و اهمیت این موضوع را به آنها گوشزد کنیم. مدیر انتشارات «آواستن» نیز در ادامه گفت: این کتاب در قالب مجموعه کتاب‌های همدان نامه منتشر شده که تلاش می‌کند با انتخاب و انتشار برخی از نوشته‌های نویسندگان همدانی، اهمیت و توجه به پژوهش‌ها و تولیدات محلی را برانگیزد و برجسته‌سازی کند. این مجموعه تلاش دارد افزون بر انتشار آثاری که با همدان‌شناسی مرتبط است، کتاب‌های نویسندگان، شاعران و پژوهشگران همدانی را برجسته کند.

مسعود احمدی توضیح داد: نخستین شماره مادستان سال ۱۳۹۵ منتشر شد در شماره دوم و شماره‌های پیش رو به مقالاتی با موضوع همدان‌شناسی روی آورده‌ایم و امیدواریم اهالی فرهنگ و پژوهشگران همدانی همراهی کنند تا پربارتر از گذشته به داشته‌های فرهنگی و تاریخی استان بپردازیم.

وی یادآور شد: در این مجموعه ارزشمند از حوزه‌های مختلف تاریخ، ادبیات، هنر، باستان‌شناسی و فرهنگ عامه از دکتر پرویز اذکانی، دکتر محمد باقایی ماکان، دکتر مهدی علیانی‌مقدم، دکتر علی اصغر بشیری، دکتر لیلا عبدی‌خجسته، دکتر عبدالله نصرتی، طاهره محمودی‌رحمت و صابر مرسلی، نصرالله اژنگ، دکتر علی هژبری و همچنین حسین زندی مقالاتی می‌خوانیم.

حاج غلامعلی سپهری از پیشکسوتان توپخانه سپاه پاسداران و ارتش است که در طول دوره دفاع مقدس، افتخاراتی چون حضور در توپخانه لشکر ۹۲ زرهی و توپخانه لشکر ۱۹ فجر فارس، جاشینی توپخانه ۶۱ مجرم سپاه و فرماندهی توپخانه ۴۲ یونس را در کارنامه‌اش ثبت کرده است. سردار سپهری قریب به چهل سال است که در سپاه پاسدارن انقلاب اسلامی مشغول به خدمت است و هم‌اکنون در واحد تحقیق و پژوهش باغ دلاوری، شجاعت و مدیریت او در دفاع مقدس از وی شخصیتی قابل تأمل ساخته، که مرور

خاطراتش می‌تواند الگوی نسل‌های امروز و فردا باشد. حاج غلامعلی سپهری از پیشکسوتان توپخانه سپاه پاسداران و ارتش است که در طول دوره دفاع مقدس، افتخاراتی چون حضور در توپخانه لشکر ۹۲ زرهی و توپخانه لشکر ۱۹ فجر فارس، جاشینی توپخانه ۶۱ مجرم سپاه و فرماندهی توپخانه ۴۲ یونس را در کارنامه‌اش ثبت کرده است. سردار سپهری قریب به چهل سال است که در سپاه پاسدارن انقلاب اسلامی مشغول به خدمت است و هم‌اکنون در واحد تحقیق و پژوهش باغ موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تهران است. دلآوری، شجاعت و مدیریت او در دفاع مقدس از وی شخصیتی قابل تأمل ساخته، که مرور

سپهری با پژوهش سیواش نقیبی‌نژاد و به قلم مریم شیدا به بازار کتاب آمد. کتاب «از سربازی تا سرداری» خاطرات غلامعلی سپهری با پژوهش سیواش نقیبی‌نژاد و به قلم مریم شیدا به بازار کتاب آمد. کتاب حاضر مجموعه خاطرات سردار غلامعلی سپهری است که سال‌ها در گروه توپخانه یونس، فرماندهی کرده و هم اکنون نیز از مدیران ارشد باغ موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تهران است. دلآوری، شجاعت و مدیریت او در دفاع مقدس از وی شخصیتی قابل تأمل ساخته، که مرور

سپهری با پژوهش سیواش نقیبی‌نژاد و به قلم مریم شیدا به بازار کتاب آمد.

کتاب «از سربازی تا سرداری» خاطرات غلامعلی سپهری با پژوهش سیواش نقیبی‌نژاد و به قلم مریم شیدا به بازار کتاب آمد. کتاب حاضر مجموعه خاطرات سردار غلامعلی سپهری است که سال‌ها در گروه توپخانه یونس، فرماندهی کرده و هم اکنون نیز از مدیران ارشد باغ موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تهران است. دلآوری، شجاعت و مدیریت او در دفاع مقدس از وی شخصیتی قابل تأمل ساخته، که مرور

سپهری با پژوهش سیواش نقیبی‌نژاد و به قلم مریم شیدا به بازار کتاب آمد.

کتاب حاضر مجموعه خاطرات سردار غلامعلی سپهری است که سال‌ها در گروه توپخانه یونس، فرماندهی کرده و هم اکنون نیز از مدیران ارشد باغ موزه انقلاب اسلامی و دفاع مقدس تهران است. دلآوری، شجاعت و مدیریت او در دفاع مقدس از وی شخصیتی قابل تأمل ساخته، که مرور

